

РЕШЕНИЕ

№ 8029

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8664** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Додушев Фууд“ ЕООД, подадена чрез упълномощения представител адв. Н. Г., срещу решение № 2723 от 18.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 17126/2021 г. от Софийския районен съд, 100-тен състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-007008/08.10.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) на „Додушев Фууд“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за извършено нарушение по чл.62, ал.1 от КТ. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в противоречие с материалния закон. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде отменено. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда” – С., в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Д. оспорва жалбата. Моли съда да потвърди обжалвания съдебен акт, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП № 22-007008/08.10.2020 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на основание чл.414, ал.3 от КТ на „Додушев Фууд“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за извършено нарушение по чл.62, ал.1 от КТ.

За да постанови този резултат, районният съд е приел от фактическа страна следното: В периода от 12.08.2020 г. до 27.08.2020 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служители в Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] в обект ресторант „Спагети къмпани“ с местонахождение в [населено място], [улица], стопанисван от „Додушев Фууд“ ЕООД. В рамките на проверката бил представен трудов договор № 25 от 10.08.2020г. за назначаване на Д. М. Д. на длъжност „помощник кухня“. В представения пред контролните органи трудов договор в графа „работодател“ липсвал положен подпис. От справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ било установено, че работодателят е регистрирал в НАП трудов договор № 25 от 10.08.2020 г. на Д. М. Д. към 19:17:27 часа на 12.08.2020 г. Поради това срещу дружеството бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) бл. № 22-007008/27.08.2020 г. за нарушение на чл.62, ал.1 от КТ. Въз основа на него е било издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка съдът е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи съгласно чл.416, ал.1 и 5 от КТ и съгласно заповед № 3-0058/11.02.2014 г., в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при съблюдаване на процесуалните правила и материалния закон. Нарушението било описано ясно и непротиворечиво, като му била дадена и съответната правна квалификация. Съдът е приел, че случаят касаел трудово правоотношение, което не било уредено според императивните изисквания на КТ, тъй като договорът носел единствено подписа на работника Д., за поемане на задължението да постъпи на работа на 10.08.2020 г. Доколкото формата за валидност на трудовите договори била писмена, следвало да се изпишат не само клаузите на договора, но и същият да бъде подписан от двете страни. Подаденото уведомление по чл.62 от КТ не замествало липсващата писмена форма, още повече, че това било направено единствено във връзка с изненадващата проверка. Разпоредбата на чл.62, ал.1 от КТ била изключена от приложението на привилегирания състав по чл.415в, ал.1 от КТ за маловажен случай по силата на чл.415в, ал. 2 от КТ. Не били налице основания за определяне на нарушението като маловажно според чл.28 от ЗАНН поради изключително важното значение на задължението за сключване на трудов договор с работниците, от който момент възникват и трудовите права на работника/служителя. Наложената имуществена санкция в размер на 5000 лева, съдът приел като правилно определена и непрекомерна с оглед на данните и за други идентични нарушения на дружеството.

Обжалваното решение е правилно.

Според чл.62, ал.1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма. Съгласно чл.414, ал.3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл.61, ал.1, чл.62, ал.1

или 3 и чл.63, ал.1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. В случая по несъмнен начин се установява, че представеният при извършената проверка за спазване на трудовото законодателство трудов договор е бил подписан само от работника, но не и от работодателя. При това, не може да се приеме, че е спазена изискуемата от чл.62, ал.1 от КТ писмена форма. Както правилно е приел и районният съд, писмената форма на договора предполага не само описване на клаузите по него, но и подписването му от двете страни, за да се удостовери съвпадение на двете насрещни волеизявления за сключването му, съответно за изпълнението на задълженията по него. Липсата на надлежно подписан, съответно валиден трудово договор, правилно е възприета като липса на съществуващ такъв между страните. Затова и обоснована е преценката, че е осъществено нарушението по чл.62, ал.1 от КТ, като е посочена и съответстващата санкционна норма на чл.414, ал.3 от същия закон.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да се определи в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2723 от 18.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 17126/2021 г. от Софийския районен съд, 100-тен състав.

ОСЪЖДА „Додушев Фууд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и с адрес на управление в [населено място], бул. Шипченски проход" № 31, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда – С.” – [населено място] разноси в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.